

Förpost-affären,
prolog till
matkriget vid
Medevi eller
rättegångs-handl.
e...

27 B f a Br. 1830 Medevi

National Library
of Sweden

1830

Jurid. in
Rätteg. handl. 5
(3)

Förpost-Attären,

P r o l o g

till

Matkriget wid Medewi,

eller

Rättegångs-handlingar

emellan

Professor Flodman

och

Fabrikör Tollstorp.

Å N K B P S N G, 1830;
Årel Petre.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Kungl. biblioteket

0 0000 000078888

Utskrifter

No 2303.

Engl. den 10 Maji 1830.

Till Konungens Resp. Befallningshafswande i
Linköping!

Communiceras Tollstorp, att sig härdfwer inom åtta
dagar från beskändet förklara och denna Ansökan der-
jemte återställa, wid förlust af talan i måtet. Linkö-
pings Slott i Lands-Canzelliet som ofwan

Ex officio

Gust. Nordström!

Annot.

- Lit. A. Genom ödmjukast bilagde Utslag har
Åsfa Hårads Urtima Tings-Rätt frändömt
Fabrikören och Gästgifswaren Tollstorp i Wad-
stena rättigheten att fortsätta Mathållningen
wid Medewi Brunn för innewarande år, och
ehuru Tollstorp förmedelst fullföljd Wadeta-
lan troligen har för affigt, att ännu längre
fullfölja Rättegången och söka bibehålla sig
wid Mathållningen, är jag fdranlåten ej min-
dre i affeende på den rättighet mig enligt
Lit. B. Brunns-Privilegierna tillkommer, än ef-
ter Actie-Dolagets och Brunns-gästernas gemens-
Lit. C. samma updrag ödmjukast anhållt, att genom
wederbörlig handräkning för Mathållningen
instundande Brunns-Termin blifwa skild från
all intrång af bemalte Tollstorp hållt de måns-
ga flagomål, som rörande denna mathållning
Lit. D. under flera år, men särdeles det förlidna,
ingått, warit högst obehagliga och mina föres-
ställningar utan werkan. — Och då jag står

i närmasse answaret så wäl för Respective
Brunnsgästernas anständiga Servering, som
äfwen att födan är tjenlig och wäl anrättad,
är jag ur stånd att iakttaga och handhafwa
både rättigheter och skyldigheter i denna wäg,
så länge jag skall wara bunden af en Tracteur,
som tillfogat mig, Actie-Bolaget och dess Di-
rection ett nästan oerhördt frängel och obe-
hag.

— — — — —
Och på det någre hinder ej må möta
min ansökan i affeende på Tollstorps möjlige
Lit. E. ersättnings pretentioner, bifogas Borgen för
alt hwad han han i laglig wäg kan tilldö-
mas. Skeninge den 5 Maji 1830.

And. Fredr. Flodman.
Brunns-Intendent.

Transumt

Lit. B.

Idel och Wälbördig Hoppman Jacob Du Rees.

— — — — —
Härnäst i anseende till bemänte Medewi Surbrunn,
thet och till Herr Hoppmannen Remitteras, att för
allting låta observeras på wederbördligt sätt och thär-
wid then Economie stötas som ett godt och wäl
bestält hushåll Requireras, och att påminnas om
then nöddiga Provision som requireras till Brunnsgästernas
Tractamente, särdeles emedan för nästle-
ne år, är förspordt i then måttan all oriktighet,
hwilket torde hafwa gifwit så warande Brunnsgäster
then olust att så wäl the som andra theraf tagit sig
tillfälle, nu mera draga en sty för Medewi Brunnss
besökning, hwilket sträfwar emot Hennes Majests

Ordres, samt nådig intention, till ett så publikt och hälsofamt werks Conservation och befordran; och emedan then wid Brunnen boende Fältfår, så wäl wan är wid Brunnens manér som och förklarar sig willig att förrätta hwad som honom Committeras; ty har jag rådeligt tänkt att bruka honom therwid så och lemna honom inseende på Brunnen och Husen samt the reparationer som therwid göras, så och ther han tjenligt pröfwat att göra någon provision till Brunnsgästernas ankomst och nådiga Tractamenter, sådant honom framfdr någon annan anförtros och hwartill och Herr Hoppman Subministrerar all god råd och förslag härmed Gudi befallad. Wadstena d. 24 Februarii 1691.

Carl Gyllenstjerna.

Affskrift:

Lit. B.

Wi then Kongl. Götha Hof-Rätt vice President och samtelige Afsejorer hâlse Doctorn höglärde Herr Magnus Gabr. Block med Gud alsmågtig wälwilligen.

Såsom Kongl. Maj:t till Justitiens administrerande förordnade och befullmäktigade Herrar Grefwar och Råd, upgå denna Kongl. Rättens underbåniga Resolution öfwer den emellan Herr Doctoren och Håradshöfdingen Carl v. Rudebeck såsom Ordinarie Domhafwande uti Ålka Hårad, hwarest Medewi Surbrunn är belägen, yppade twist och stridighet om forum och Jurisdictionen till de wid Medewi sörefallande Criminele målens uptagande och affstraffande under påstående Brunnstid, hafwa behagat genom ankomne skrifwelse af den 28 Maji sifledne

Länna Kongl. Rätten det swar, att när några sådana mål som äro af någon wigt och till ordinarie Domstolen höra wid Brunnscuren förefalla, måste då strart wid Brunnscuren then anstalt fogas, att Delingsrenter, där saken så bestaffad är, må håltas och i förwar hållas, samt Håradshöfdingen derom Notificeras som strart har att stånna Extra Ordinarie Ting derå orten och slika saker upptaga, samt med laga dom afhjelpa, men andra mål som icke äro af någon wigt, eller eljest hwad till Economien och en god ordnings bibehållande hörer lämnas till Doctorens betänklande, så wi da Kongl. Maj:ts Brunnsplicat af den 8 Junii 1681 gifwer thertill anledning; Alltså har Kongl. Rätten intet welat eller bordt underlåta, sådant Herr Doctorn att härigenom notificera och kungöra, på det wid förefallande händelser, thet samma må blifwa behörigen efterleswat och fullgjort, hwarmed wi befalle Herr Doctorn Gud allsmågtig wälwilligen.

Jönköping den 4 Junii 1706.

På den Kongl. Hof-Rättens wägnar:

H. v. Falkenberg.

Mathias Hager.

Transumt

Lit. B.

Kongl. Maj:ts Nådiga Resolution uppå någre underdånige ansöknings puncter och hemställanden, hwarmed wißa af Brunnssällskapet wid Medewi till öfwerseende och besörjande af Brunnens och derwid warande Jurrättingars angelägenheter utsedde Deputerade till Kongl. Maj:t inkommit; Gifwen Drottningholms Slott den 7 Augusti 1798.

6:o Anhålles om Nådigt tillstånd för Intendenten och Brunnssällskapet wid Medevi, att till undvikande af omgång utan vidare hemställan framdeles widtaga de anstalter och regleringar, som efter tidernas omständigheter kunna tarfwas i anseende till Lazarettets upprätthållande samt ordningen och hushållningen wid Brunnen, så widt de icke i något måtto strida emot Författningarne.

Kongl. Maj:t anser något särskildt tillstånd icke mera nödigt för Medevi Brunnns Sällskap, att om hushållningen wid Brunnen widtaga sådana anstalter som till brunnens bästa kunna föranleda, allenast de icke strida emot hvad Lag och Författningar föreskrifwa. — — — — —
hvilket allt till vederbrändes underdåniga efterrättelse länder. Datum Ut Supra.

GUSTAF ADOLPH.

M. Rosenblad.

Eransumt

Lit. C.

Åf Sammanträdes-Protocollet i Medevi med Herr Amiralen och Commendeuren Wirgins Creditorer, den 3 Julii 1826.

§. 8. Vid öfwerläggningen om nu warande Brunnns Tracteur förklara så wäl Herr Brunnns-Intendenten som flere af Brunnssällskapet, att åtskillige gånger skäl till anmärkingar emot Tollstorps skicklighet och accuratese förekommit, som ger Herrar Creditorer anledning att i samråd med Herr Intendenten, skilja Tollstorp från vidare besättning härmed wid nu in-

stundande Brunnstermins slut, och det äfwen i följd af Creditorernes Beslut för den 3 Junii 1824, hwarwid Creditorerne updraga Herr Intendenten att för nästa år antaga en skickelig Tractör, som under Brunn-Intendentens omvilforliga inseende, fullgör de förbindelser och skyldigheter till ordning och snygghet i Matållning och Servering som Desp. Brunsgästerna hafwa skäl att fordra; och som åtskillige Tractörer redan sig anmält och för denna rättighet erbjudit någon afgift, så anmodas Herr Intendenten att wid antagandet af en skickelig Tractör hafwa denna Egenomens förmon i minne. — — — —

Sålunda förekommit och beslutadt. Medewi ut supra. P. Ennes. O. Silfversköld. A. Liljecrets. C. Fr. Hummelhjem. A. M. Duberg. A. Ringquist.

Lika lydande bekommit. Wadstena den 1 Dec. 1826.

J. P. Tollstorp.

Till vittne: Nils Rydberg. Waktmästare.

Ur Protocoller och Handlingar rätteligen affriswit och Transummerat; Betygar

A. M. Duberg.

Knut Åkerhjem.

Lit. D.

Såsom Brunsgäster wid Medewi få undertecknade påfalla Brunn-Intendenten Herr Doctor Flodmans benägna föranstaltande, att otsjelig och skänd waktillredning, icke hädanefter, som förut händt serveras wid Brunnbordet, Medewi den 7 Julii 1829.

C. Liljeström.

C. Kugelberg.

N. Wästfelt.

Fredr. Hjerström.

Fr. Akerman.

C. C. Wegelii.

J. Ouchterlony.

C. S. Hedberg.

M. J. Björnstjerna.	Ch. Leijonhjelrn.
Fr. Th. v. Platen.	J. H. v. Sydow.
H. J. Oldenburg.	E. v. Stockenström.
G. af Nordin.	C. Blidberg.

Lika lydande med originalet, intyga:

Joh. Gust. Esselius. M. Dyhr.

Lit. E.

I afseende på den af Brunnstjerner-Intendenten Herr Prefesoren N. S. Flodman hos Konungens Befallningshafwande gjorde Ansökan, att blifwa stild från alt intrång af Fabrikören Tollstorp med mathållningen under snart instundande Brunnstjerner-Terminer wid Medewi, gå undertecknade en för begge och begge för en i fullt ansvar och Borgen för den skada som sålunda kan tillskyndas bemäldte Tollstorp, medelst hwad han i laglig wäg må blifwa tilldömd, genom sin fullföljde Rättegång wid Domstolarne rörande samma mathållning. Linköping den 10 Maji 1830.

C. F. Hummelhjelrn. A. M. Duberg.

Likheten med Originallet intygas af:

Olof Berselius. Knut Åkerhjelrn.
E. O. Canzlist i Just. Rev.

Lika lydande med Originallet, intyga:

N. Forssén. E. S. Ingeström.

Utskrift

Till Konungens Respective Befallningshafwande
i Linköping!

Femte återställandet af bifogade handlingar, får jag aldradnjukast afgifwa följande förklaring:

Losl. Uffa Hårads-Rätts Utslag, af den 1 den-
nes, är genom Wad hånstjuit till Wällofl. Lagmans-

Rätten, och kan således ej mera underkastas den verkställande maktens pröfning. Desutom har Konungens Respective Befallningshafwande genom Utslag af den 27 Maji 1829 No 2337, utlåtit sig i denna fråga, och tillerkändt mig, åfwen för detta år, begagnandet af mina lägenheter wid Medewi, såsom en klar och bestånd rättighet, samt fördrifrigt hänwist detta mål till wederbörlig Domstol. Det tycks wara den största grad af enfald eller tilltaggenhet, att wåga begära det Konungens Höga Befallningshafwande skall uphäfwa sitt egna Utslag, åter uptaga ett mål, som redan är afgjort och öfwerlemnadt åt Domstolen, samt i grund af ett enda Utslag som icke wunnit laga kraft, afhyssa en innehafware från sin lagliga besittning. — Lifwen tyckes den sökande lägga till grund för sitt påstående, att jag ämnar fullfölja denna Rättegång. Förledne året sökte man att wråla mig från min rättmätiga besittning, utan Dom och ransakning — nu unnar man mig ej att försvara min rätt, hwilket den aldraubilligaste Contrapart aldrig plågar flandra. Jag tror mig således äga de största skäl att bestrida det orättmätiga påstående.

Bilagan Lit. B. gifwer icke Brunns-Intendenten den ringaste anledning inifrånka egaren att disponera sina hus och sin egendom. Det första innehåller endast, att Fältskårn må hafwa inseende derdsfwer att reparationer och Tractamenter blifwa gjorda för Brunsgästerna. Hans åliggande kan aldrig sträcka sig längre, än att anmoda ägaren att widtaga nödige anstalter, ej att fräntaga honom rättigheten att göra dem. Man ser af det warsamma skrifsättet uti Lit. Gyllensstjernas skrifwelse, att han ingalunda war sinnad att gifwa Intendenten någon utsträckt myn-

bighet. Höglöfl. Kongl. Hof-Rättens Bref af den 4 Junii 1706, angår endast Policen och Publiska Inrättningar, och jag kan ej förstå hwad som åsyftas med detta brefs återopande, om ej den ohöfligheten, att wilja göra mig till delinqvent. — Kongl. Maj:ts Nådiga Resolution af den 7 Maji 1798, angår endast Lazarettene och ordningen och hushållningen wid Medewi. Den förbjuder Intendenten och Brunnshällskapet något som är lagstridigt. Deri finnes ingen enda rad på något ställe, som ger Intendenten rättighet, att blanda sig uti ägarens Deconomie och de Contracter han ingår med andra — Det strider således helt och hållet mot förenämnde Nådiga förordnande, att Intendenten blandar sig i en tvist mellan ägaren och mig, och aldraminst att under en brinnande Rättegång anmoda Konungens Befallningshafwande att låna sin arm, hwarmed den allmänna säkerheten skall skyddas, till utöfwandet af ett uppenbart wåld. Han är werkeligen en tredje obehörig person. Mot dessa försök får jag återopa samma bilagda Nådiga Resolution af den 1 Maji 1798 såsom det mäktigaste skyddswårn. Lit. C. blef förleddit är pröfwadt, war onddigt att bifoga, är onddigt att beswara.

Beståndigt hör jag förebräelse för intrång, af flywårda tanke! för ett brott, som man sjelf begår beswyller man mig! Är det intrång, att förswara sin rätt? Den som anfaller, den som will förjaga en annan ur sin lagliga besittning, den gör intrång, det medgifwer hwar förnuftig menniska; och hwem har anfällt? Men den som använder sin makt och myndighet, att med wåld fränrycka sin nästa sina förmoner, den kallas grym: dömmne hwem som hållt.

Till wederläggning af de många klagomålen, får jag bifoga Herrar Creditorers Protocoller af den 5 Julii 1827 och den 3 Julii 1828, der står uttryckeligen uti det första att mitt Contract förnyades, att inga klagomål försports — i det sednare anse Herrar Creditorer en synnerlig fördel tillskyndas egendomen, om mathållningen förläggas af egendomens förvaltning, och besluta att nästa år den öfvertaga på så sätt, att då som nu en skicklig Koek engageras. Här sägas till mitt beröm, att jag haft en skickelig Koek — icke något klagomål omtalas, och hur kan man anklagas för dålig mat då man har en skickelig Koek? Grunden förklaras ju tydeligen i de orden, att Herrar Creditorer anse det för en synnerlig fördel — detta hafwa så wäl Creditorerne, som Intendenten erkändt, undertecknat och communicerat mig, och nu anklaga de mig! Sanningen ligger öppen och klar? Med lugn och männe ej med fullkomlig sanning frågar jag: är icke detta obeskedligt, oanständigt, oförhynt? Passar det för hederliga män? Eders höga Nåde ser häraf, att det är en uppenbar förförljelse för det jag förswarar min rätt. — Jag will ej säga mer. Saken är så ömtålig, att hwarje ord skulle kastga den skuggan på mig, att begagna tillfället att förolämpa, och det will jag ej.

Då jag under Rättegången ej afhört bilagan Lit. E. så trodde jag att estertanken, ömheten för andras heder, wäknad känsla af eget wärde, föranledt denna tyfstad — Jag glädde mig deråt — ty de hade besparat mig den hårda nödwändigheten, att beswara denna anklagelse. — Hade jag älskat Chicaner, så hade jag länge sedan framdragit den i huset, men jag har till och med nekadt att deraf

meddela affskrift. — Nu tvingar mig sjelf förswaret,
Wål an då!

Herr Håradshöfding Duberg harmades förledit
är, att Konungens Respective Befallningshafwande,
ej war färdig wid hans första winkl, att wråka mig
från en laglig besittning, och yttrade genast, att en
anlagelse af Brunnsgästerne skulle anställas, och an-
damålet winnas genom denna hederliga utwäg. —
Jag hade likwål den tyckan, att genom mitt bemö-
dande, att gifwa god mat, winna ett höghjudd be-
röm. — Om detta war ett hinder, så fanns dock
ett annat aldeles ofswerwinnerligt uti det hederliga
Brunnsällskapet, som bewistade första Terminen, och
kan hända, att Herr General-Lieutenanten Grefwe
G. J. Mörners wördnadsbudande närwaro hämma-
de utbrottet; ty ehuru betydlig Actie-ägare hade hans
känsla för äran ej gillat ett sådant steg. — Rnapt
war denna Herre rest, förr än Herr General Major
M. S. Björnstjerna fann det påhände för sig att
först underteckna denna anlagelse. — Förgäfwes an-
modades bortresande Brunnsgäster af första Terminen,
att deruti deltaga. Ingen enda undertecknade. —
De förklarade sig ej hafwa skäl dertill, och ansågo
det mindre wärdigt, att blanda sig uti andras Rät-
tegångar, och aldraminst att öla den swagas betryck
och till äfwentyrs kroga honom. De trodde sig war-
ra ditkomne för att i frid och ro begagna Brunn,
men ej för att dansa kring den gyldene kalfwen.

Bland de klagande spisade middag första dagen
Liljeström, den 4 Julii Westfelt, Duchterlony, Hed-
berg, v. Sydow, Hjertström, den 6 Oldenburg, den
7, Nordin, Blidberg den 8 Julii; de första hade
således ätit blott en enda dag, och klaga den 7:de

öfwer det som redan förut påseradt, ty skriften gifwer detta tillkänna — de trenne sednare funnos icke på stället, huru kunde de då klaga? de hafwa betygat, hwad de aldrig sett, aldrig erfårit, de hafwa således uppenbart afgifwit ett falskt vittnesbörd, och lånt sitt namn, att uppfylla andras önskingar. Hvilken benämning förtjenar en sådan handling! Jag will ej döpa ett sådant barn — må andra göra det!

Jag åtager mig att bewisa, att anklagelsen är en tillställning, att mångfaldiga Brunnsgäster' warit anmodade, att deltaga deruti, men affagit det:

Att jag hafwit ett höghjuddt bifall och beröm för mathållningen:

Att aldrig skänd wara blifwit tillagad i köket, än mindre serverad wid Bordet:

Att Personer klagat, som aldrig funnits på stället.

Äfwen förmalde ryktet, att af de klagande en och annan begärt, att utstryka sina namn. För att så weta om detta är grundadt, påstår jag att Originalen måtte förewisas. Den wälwilja äfwen de förnämste af Brunnsgäster wisat mig under Eloswa års förvaltning af en så kinkig befattning är wiserligen en tillräcklig belöning för mitt bemödande, att med artighet gå deras önskingar till mötes. Mitt medwetande af de offer jag nedlagdt på menflighetens Altare, de behöfwandes tacksamhet, hwilka jag i tyfhet föddt och underhållit wid Medewi — hwars hjerta kan hända i någon aflägsen wrå, sucka öfwer den förföljelse jag lider, är för mig så tillfridsställande, att jag med fördubblad smärta widtager det steg nödwändigheten nu fordrar. — Så länge

man endast angripit min besittnings-rätt, har jag in-
fränkt mig, att blott försvara den, men då man
angriper min heder genom en besyffning, att jag
tillagat skänd mat åt ett så aktningssvärdt Säll-
skap, så fordrar känslan af mitt eget värde och an-
dras aktning, att jag försvarar äfwen den. — Jag
får derföre aldradnjulast bifoga hofsföljande Stäm-
ning, som ådagalägger att detta mål är anhängigt
wid wederbörlig domstol.

Liika oriktigt är deras påstående, att jag tillfo-
gat Intendenten och Creditorerne ett oerhördt frängel
och obehag. Jelle har jag antastat dem! — det är
de, som enligt deras eget Protocoll, för egen förs-
del skull, welat förjaga mig ur en rättmätig be-
sittning, innan tiden war försutten. — Är det ett
frängel, att jag försvarar min rätt? det är wäl jag
som förföljes, som lider, som fränglas med till den
mest oerhörda grad! Jelle är jag skuld till deras sto-
ra kostnader. — De böra kasta skulden på sitt Om-
bud, som i sin högmödiga inbillning trodde att Sta-
tens höga Embetsmän skulle buga sig för hans Guld-
spira och låna honom Rättwisans kraftiga arm, till
utförandet af ett wäld.

Jag tror ej någon paragraf i Swenska Lagen
tillåter, att emot hwad Borgen som hållt,
rycka brödet och nåringen ur någons hand. Efter
två sammansstämmande Domar, åger den vinnande
att mot borgen lyfta det omtwistade, men endast då
det rörer lösegendom eller Skuldföringsmål. Här
är fråga om en hel nåring, om aflysning från en
laglig besittning, och där gäller ej rubbning, förr än
dom wunnit laga kraft. — Enligt 12 och 26 Cap.
Rättegångs-Balken, må ej dom fullgöras, där

återwinning warder onyttig. Mitt mål beror derpå att begagna just detta är wid Medewi. — Ja, detta är för mig så wigtigt, att kanske icke kommande kunna ersätta det. — Min tid, mitt förslag göras onyttiga och förstöras, och min näring bortkastas i en aflågsen framtid, och för öfrigt, hwem kan möjligen uträkna och bestämma min ersättning? Den är så aldeles obeständ, den beror på min wana wid desse gdomål och på tusende andra omständigheter, att den aldrig kan bedömas. — Och följderne af min förlust! hwilka äro de? hwilka kunna de blifwa? hwilket menfligt förstånd kan bestämna dem? hur kan borgen gälla för så obeständ ersättnings fråga? det är ju aldeles onaturligt. Jag b. strider altså denna ansökan, och antager den ej. Hwem att svarar mig dertföre, att jag ej får en Rättegång om ersättningsfrågan, som kan räcka hela min lefnad, och jag emedlertid borttwina i sorg, uselhet och elände? Man har förut förebrädt mig min fattigdom. — Nu är man nog grym, att använda de aldra yttersta medel, att fränrycka denne fattige den sista biten af dess bröd. — Skydda mig, eders Höga Nåde, emot dessa mäktige — Jag åberopar mig den kraftiga försäkran Eders Höga Nåde gifwit mig, i dess Utslag af den 29 Maji förledit är, att tillse, det de genom åberopade Contractet Tollstorp tillerkände rättigheter, icke warda honom betagte.

De hafwa sökt nedsätta mitt wärde — men så föraktlig är jag likwäl icke. Jag strider ej allenast för mig, utan för principen, för Swenska Folkets säkerhet. — Det skall se, om Lagen och Embetsmännen wilja och kunna skydda den ringe och
swage

fwage mot de mäktige och wäldiges wäld och fdr-
tryck. — Om jag än, som en Grachus, skulle förgås
i Striden, skall jag dock hyllas af en bedröfwad
menighet.

På alla dese skal bestrider jag allerhömjust
hela ansöknungen, och anhåller i lika hömjusthet, att
om wid uttagandet af denna skrift, något som ej
blifwit anfördt skulle inlemnas, jag då måtte erhå-
la del deraf till förklaring.

Som jag blifwit så oskyldigt åbragd mycket be-
swär och kostnader, så anhåller jag om ersättning
derföre med Fem R:dr Banco.

Wadstena den 18 Maji 1830.

J. P. Tollstorp.

Lika lydande med Originalen, intyga:

H. A. Kullberg.

N. Forssén.

Utdrag af Sammanträdes-Protocollet i
Medwi med Herr Amiralen och
Commendeuren Wirgins Creditorer
den 5 Julii 1827.

S. 15. Herr Brunns-Intendenten Doctor Flodman
anmälte den förnyade öfwerenskommelsen han
Lit. A. träffat med Tracteuren härstädes Fabriqueuren
Tollstorp med hwilken öfwerenskommelse Herrar

Creditorer förklara sig i så måtto nöjde, då
inga klagomål under tilländalupne Brunn-
Termin försports.

G. F. Mörner. J. Silfversparre. P. Ennes.

ut in Prot.

And. Fr. Elodman. A. M. Duberg. A. Holmgren.
A. Ringquist.

Utdrag af Sammanträdes-Protocollet i
Medewi med Herr Amiralen och Com-
mendeuren Wirgins Creditorer, den 4
Julii 1828.

S. 4. Herrar Creditorer, som anse en synnerlig för-
del Egendomen och dess aflastning tillskyndas
L. B. om mathållningen besörjes och förlägges af
Egendomens förvaltning, besluta att den för
nästa år öfwertaga på det sätt, att då som nu
en skicklig Koef engageras, som besörger och
ansvarar för en anständig matlagning — —

G. F. Mörner. C. J. von Hermanson. Gust Lilje-
jehorn. P. Ennes. C. F. Hummelhjelm. And.
Fredr. Flodman. Gust. Grill. A. Holmgren. A. M.
Duberg. A. Ringquist.

Förestående Transunter äro rätteligen ut-
dragne, enligt en affrist vidimerad efter Original-
Acten, intyga.

H. A. Kullberg.

N. Forssén.

Ömjukt Stämmings-Memorial:

Stämning:

Häri genom kallas och stämmas Herrar M. J. Björnsjier-
na, C. Viljeström, Fr. Th. von Platen, W. Wäskfeldt, Fr.
Åkerman, J. Duchterstony, C. Kugelberg, Fredr. Hjertström,

C. C. Wegetli, C. S. Hedberg, H. F. Oldenburg, G. af Nordin, C. H. Leijonhjelm, F. M. v. Sydow, C. v. Stockenström och C. W. Lidberg, att, på första Rättegångsbagen af nästa Laga Höste-Ting med Ålsta Härad i Tingshuset wid Motala Gästgäwregård å dag i instundande October månad, hwarom Kungörelse utfärdas på wanligt sätt, gemmåla hwad detta Memorial innesattar. Stämningen hörsammas wid Laga följd.

Motala Tingsställe den 17 Maji 1830.

På Häradshöfdinge-Embetets wägnar:

A. W. Knös.

Lillförordnad Domare i Ålsta och Gösfrings Häraders Domsaga.

Under en ännu oafgjord Rättegång emellan mig och Häradshöfdingen Anders Magnus Duberg på Lindenas om bättre rätt till mathållningen för Brunnsgästerne wid Meberwi Häfö-Brunn, har Intendenten wid samma Brunn Herr Professor Doctor Skobman i Skeninge ingått till Wälhoff. Landshöfdinge-Embeter i Stergöthland med en Skrift, och begärt, utan affeende å Rättegången, icke mindre än att få mig omdebartligen stild wid den rätt jag till mathållningen wid berörde Brunn eger, samt till stöd för ansöknigen bifogat en afskrift af en af åtskillige Brunnsgäster gjord angifwelse till honom, att oienlig och skänd mat blifwit wid Brunnbordet serverad; hwadan jag finner mig förelåten att anhålla om kallelse och Stämning å följande Högwälborne, Wälborne och Högädle Herrar nämligen: M. F. Björnsjerna, C. Wikström, Fr. Th. von Platen, M. Wäjsfeldt, Fr. Ekerman, J. Duchterlony, C. Kugelberg, Frebr. Hjertström, C. C. Wegetli, C. S. Hedberg, H. F. Oldenburg, G. af Nordin, Ch. Leijonhjelm, F. M. von Sydow, C. v. Stockenström, C. W. Lidberg, som förmenas hafwa underteknat angifwelsen, till nästa Ålsta Häradshöfdinge laga Höste-Ting, under påstående att dese, som då angifwelsen gjordes, dels woro, dels ännu icke ankommit till Meberwi, måtte i bewis leda, hwad de föregifwit eller

of enär det, såsom mot sanning stridande, är ogörligt, skadna i ansvar för tillmålet och flydbige förklarar ersätta det lidande jag möjligtvis i hvad affeende som häst får widkännas, derigenom, att ofwanberörde deras twetydige Skrift blifwit lampad på mig. Förbehållandes jag mig vidare öppen talan i målet till widsträcktare påståenders afgifwande i mohn ransfanningen dertill kan föränleba, och yrkar derjemte ersättning för Rättegångskostnader. Som flere af Swarandernes wistelseort är mig okänd, anhåller jag att de genom Post- och Trycks- Tidningen måtte få inkallas till förenämnde Ting. Wadstena den 17 Maji 1830.

J. P. Tollstorp.

Affskriftens entlighet med det förewissta Originalet bestyrkas

Ad. Hederström.

H. A. Kullberg.

Coll. Sj.

Directeur.

Ingif. d. 29 Mars 1829.

Lit. D. Till Konungens Respective Befallningshafwande i Linköping!

Landshöfdinge = Embetets omförmälte Utslag, under den 27 i denna månad, innefattar hwarken förbud för förwalningen wid Wedewi att låta besdrja om mathållningen wid Brunnen eller åläggande för brunsgästerna att åtnöjas med den mat-tillredning som af Tractören Tollstorp kan dem tillämnas, om hwilket allt någon förestrift icke funnat af Landshöfdinge = Embetet meddelas, hwadan Jämwäl Sökländernes i affeende på desse om

ständigheter utom föranledande af samma utslag gjorde hemställan icke kan blifwa förremål för något yttrande af Landshöfding-Embete, som fördfrikt hvarken eger tillstådja eller förbjuda Sölanderne att hålla Spisning för de Bruunsgäster, som derom kunna dem anlita, utan endast tillse att de genom återopade Contractet Tollstorp uttryckeligen tillerkände rättigheter icke warda honom betagne. Besvär häremot må anföras uti Höglofl. Kongl. Götha Hof-Rätt sist före Klockan 12 Trettionde dagen från bewisliga delfäendet.*)

Lindöpings Clott i Lands-Cancelliet som ofwan

På Landshöfding-Embete wagnar:

J. O. Hertsman.

Gust. Nordstrom.

Lika lydande med Originalen intyga.

H. A. Kullberg.

N. Forssén.

*) Sjelfwa ansöfningen af Herrar Duberg, Ringgwiß och Holmgren har blifwit utestuten, såsom förut känd, och egentligen ej nödwändig.

Konungens Befallningshafwandes öfwer Östergötlands med Wasstena Län Utslag, uppå Ansökning af Intendenten wid Medewi Hålsöbrunn, Herr Professor A. G. Flodman, att, sedan Nika Härads Rätts-Årtid, genom Utslag den 1 i denna månad, förklarar Fabrikören J. W. Tollstorp icke vidare vara berättigad att wid Medewi bestrida mathållningen för Brunnsgästernes behof, och då i berörde äffende det egentligen tillkom Brunn-Intendenten att widtaga sådana åtgärder som för Brunnsgästernes begwämlighet kunde finnas nödige, det måtte Tollstorp nu genast stigas från all besättning med mathållningen wid Brunnen, insundande Brunnstermin, och Söskanden berättigad att derom efter omständigheterna affhandla; deröfwer Tollstorp är hörd och sig förklarar, gifwet Linköpings Slott i Lands-Cancelliet den 24 Maji 1830.

Söskanden har aflemnat Originalen till här efteråt affskrifne Borgens-förbindelse, för att derigenom försäkra Tollstorp om ersättning för den förlust, som genom bifall å ansökningen kunde honom förorsakas i händelse Härads-Rättens Beslut icke skulle blifwa af Lagmans-Rätten fastslått; men Tollstorp har utan äffende härå, bestridt Söskandens påstående, såsom icke med Lag förenligt; Och emedan verkställighet å blott en Under-Rätts beslut, som ännu beror på annan Domstols pröfning, icke kan af Konungens Befallningshafwande meddelas i sådant fall som förwarande, der Wadet bleswe onyttigt i händelse Härads-Rättens Dom skulle fullgöras, finner Konungens Befallningshafwande sig icke kunna lemna bifall åt hwad Herr Professoren Flodman i öfwansförmåtte äffende ansökt.

Den härmed misnöjde, beswäre sig uti Kongl. Maj:ts och Rikets Götha Hof-Rätt inom klokkan 12 å Trettionde dagen från bewisliga dessändet. Ut supra.

G. W. Hamilton.

Gust. Nordström.

Afskrift

I afseende på den af Brunnns-Intendenten Herr Profesoren
N. F. Flodman hos Konungens Befallningshafwande gjorde
Ansökan, att blifwa skild från att inträng af Fabriqueuren
Tollstorp med mathållningen under snart instundande' Brunnns-
terminer wid Medewi, gå undertecknade en för bägge och bäg-
ge för en i fullt ansvar af borgen för den skada, som sålunda
kan tillflyndas bemälte Tollstorp, medelst hwad han i laglig
wäg må blifwa tilldömd genom sin fullföljde Rättgång wid
Domstolarne rörande samma mathållning. Linköping den 10
Maji 1830.

C. F. Hummellhjelrn.

Sigill.

A. M. Duberg.

Sigill.

Ex Actis

Nordström.

